

Ceasuri de sport și cultur

VĂDĂSTRIŢA, 1961

In 1955, cind am vizitat pentru prima dată comuna Vădăstrița, raionul Corabia, nu am rămas prea impresionați. O comună, ca toate celelalte din cimpia Olteniei, din apropierea Dunării. Intinsă ca așezare, cu un număr mare de locuitori, la aproape 20 de km de orașul Corabia, satul și cătunele sale erau cunoscute nu prin bogăția cimpurilor mănoase, ci prin drumurile glodoase pe care se circula anevoie. Țăranii lucrau cele peste 4.500 de hectare arabile, în mod individual, trudind pe pămîntul lor fărîmițat, mărginit de haturi. Despre o viață culturală bogată se vorbea puțin. Cei din Vădăstrița, deși aveau sute de exemple împrejur, nu porniseră încă pe drumul marii gospodării agricole socialiste. Încercările timide ce se făcuseră nu au rămas însă fără rezultat. Noul în viața țărănimii a început să prindă rădăcini. El era susținut cu pasiune de comuniști.

Luminați de partid, învățind din experiența țărănimii muncitoare dobrogene, care pornise cu nădejde pe calea marii agriculturi socialiste, vădăstrițenii, în 1955, și-au format întovărășiri agricole, apoi sprijiniți și îndrumați de comitetul raional de partid au lipit, trup lingă trup întovărășirile, constituind o gospodărie agricolă colectivă. În 1956 toamna, Nuță Petru — pe atunci șef de tarla, azi secretarul organizației de bază P.M.R. din G.A.C. s-a suit pe o scară și apoi pe doi pari a bătut — cu mîndrie legitimă — o scîndură roșie, vopsită cu litere albe și stingace, pe care scria: „G.A.C.-Vădăstrița". Dușmanii colectivei, cei cărora nu le convenea noul drum ales de țărănimea muncitoare din Vădăstrița, drum ales liber, cu deplină maturitate, au căutat să îngenuncheze în fel și chip colectiva. Ba, demonstrativ, pentru a-i speria pe țăranii colectiviști, au dărîmat într-o seară neguroasă firma. Colectiviștii, în fruntea cărora au stat comuniștii, nu s-au speriat atunci nici de urzelile chiaburilor, nici de amenințări și greutăți.

În ajutorul vădăstrițenilor au sărit, în momentele de cumpănă și de greutate, colectiviștii din împrejurimi, puterea populară locală. Încet-încet, colectiva din Vădăstrița s-a întărit și dezvoltat.

Iulie 1961. În locul firmei șubrede și mici, prinsă pe doi pari, la poarta principală stă mîndră, așezată pe doi stîlpi greși și solizi noua emblemă a gospodăriei: G.A.C. „Partizanii Păcii", care cuprinde întreaga comună, pe toți țăranii!

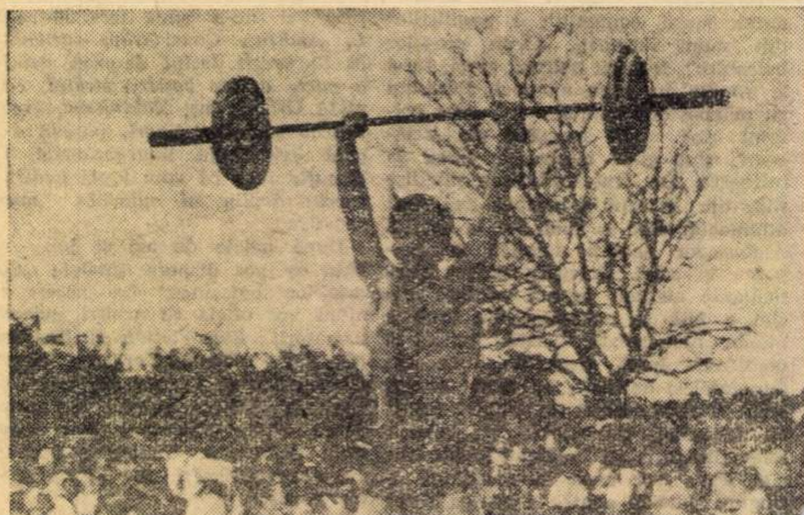
Saltul calitativ a fost făcut. O dată cu acesta viața țărănimii muncitoare din comună s-a schimbat radical, din toate punctele ei de vedere. Activitatea culturală s-a îmbogățit și mai mult, ziarele, radioul, biblioteca au devenit bunul de preț și cotidian al colectiviștilor. Drumurile raionale și județene balastate au luat locul celor glodoase. Astăzi îți este mai mare dragul să călătorești cu mașina sau cu carele și căruțele colectivei pe drumurile Corabiei, a Vădastrei sau Urzicăi. Comuna, în afară de școală, are dispensar sanitar cu medic, centru agricol și veterinar, cămin cultural, cooperative, iar colectiva bogată în recolte și acareturi a făurit pentru copiii satului o grădiniță unde aceștia se joacă, visează și cresc fără grija zilei de mîine.

Sportul a prins și el rădăcini adînci în viața țărănimii colectiviste din Vădăstrița. La „Zăcătoare" — un tăpșan unde se adună cele 3 izvoare (cișmele) ale satului, pe un loc viran — altă dată obor de vite — s-a amenajat cu ajutorul colectivei și prin munca voluntară a tineretului sătesc un stadion. Deocamdată nu este împrejmuit, dar asociația sportivă „Partizanii Păcii" are în vedere acest lucru. Împrejurul terenului de fotbal s-au amenajat gropi pentru sărituri, teren de volei etc.

Cu ocazia „duminicii cultural-sportive", faza inter comunală a Concursului cultural-sportiv al tineretului, după ce treburile mai mărunte la cîmp și în colectivă au fost puse la punct, mii de țărani din Vădăstrița și comunele din împrejurimi, pe jos sau cu carele și căruțele, au poposit la „Zăcătoare".

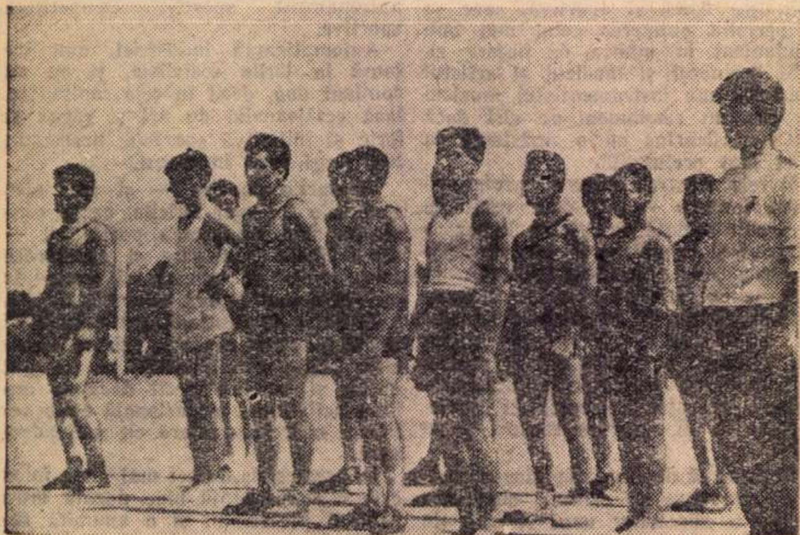
N-au lipsit nici cei care aveau motociclete și mașeturi (!!) și nici posesorii de biciclete. Marele tăpșan din centrul comunei era înțesat de oameni. Veniseră cu mic cu mare să vadă pe sportivii craioveni, iar parte din ei să participe chiar la competiții. Toți erau bine îmbrăcați, orășenește. Opinca, altă dată încălțămintea de bază a țărănimii muncitoare, a fost aruncată din picioare pentru totdeauna. Ea poate fi găsită, astăzi, numai ca piesă de muzeu, amintind de vremurile de nevoi petrecute într-un trecut nu prea îndepărtat.

Aceasta e Vădăstrița anului 1961! Viața ei nouă i-a dăruit-o partidul și, lui, țărănimea muncitoare din Vădăstrița — harnicii colectiviști, îi mulțumește muncind cu rîvnă pentru obținerea de recolte tot mai bogate, pentru întărirea gospodăriei colective, care le asigură bunăstare și o viață nouă.

Incepe demonstrația de haltere! a anunțat tov. Virgil Andronescu, activist consiliului regional U.C.F.S. Craiova. In fața sutelor de spectatori halterofil... C. Bulgaru împărtășește din tainele și frumusețea sportului cu bară fixă și greutăți. Cei de față urmăresc, nu cu puțină emoție, măiestria sportivului craiovean în mînuirea halterelor. La cîteva clipe după aceea țăranii din Vădăstrița și comunele din împrejurimi au prins să se întreacă. Ușor n-a fost!

Bucuroși de oaspeți...

— *Bucuroși de oaspeți?* — au întrebat craiovenii.
— *Bucuroși!* au răspuns colectiviștii din Vădăstrița. In fotografia de față, rînduiți într-o disciplină perfectă, luptătorii craioveni salută publicul

Cind mașina, care-i aducea pe tinerii sportivi de la clubul C. F. R. Electro-Craiova, s-a oprit în fața intrării Gospodăriei agricole colective „Partizanii păcii", în întîmpinare le-a ieșit președintele gospodăriei.

— Bucuroși de oaspeți? a întrebat zîmbind Constantin Bulgaru, halterofil de categoria I.

— Bucuroși, cum nu! le-a răspuns președintele.

— Da, dar noi sîntem cam mulți...

— Nu-i nimic, avem moșie întinsă. Și dacă nu ne-o ajunge — a zis glumind președintele — ne-om împrumuta la rude. Avem rude milionare.

— Da! Unde?

— În multe gospodării din raion și din țară. Colectiviștii sînt toți rude și unii au strîns deja averi...

Și uite așa, în cîteva minute, oaspeții craioveni s-au simțit ca acasă. Prieteniile s-au legat repede, discuțiile au început să se înfiripe. Ba despre recoltă, ba despre muncă, ba despre sport...

...Duminică dimineața, la „Zăcătoare", cîteva sute de colectiviști din Vădăstrița, Vădastra, Obîrșia, Urzica, Brastavățu au aplaudat cu căldură evoluțiile de pe podiumul halterofililor sau de pe „covorul fermecat" al gimnaștilor. Aplaudau talentul, măiestria și mai presus de orice, gestul frumos al sportivilor craioveni, prieteni noi, ce străbătuseră calea destul de lungă, de la Craiova la Vădăstrița, pentru a le dezvălui tainele sportului celor puternici (haltere), grația și eleganța unui exercițiu la sol (gimnastica), secretul și abilitatea unei treceri „prin pod" sau al unui salt spectaculos (luptele).

— Un scurt concurs de haltere — anunță Virgil Andronescu. După concurs cine vrea să-și încerce puterile îl invităm la... bară. Ca să respectăm adevărul, trebuie să spunem că imediat după concurs nu s-a ivit vreun îndrăzneț. Dar cinci minute după aceea... despre asta, însă, o să vorbim ceva mai tîrziu.

C. Bulgaru, P. Radu și I. Dumitrașcu au „smuls", au „aruncat" și au „împins", pe rînd, haltere de 50, 60, 70 și 90 de kg. Fiecare încercare reușită își primea răsplata meritată a aplauzelor.

Bătrînele lupte clasice și-au cucerit primii adepți la Vădăstrița, în duminica aceasta. Străfulgerarea de o clipită a unui „șurub" a stîrnit fiorul și îndemnul de întrecere în inimile celor mai buni trîntași vădăstrițeni. Bunicuțele, cu testemelele albe trase pe frunte, priveau spăimoase fixările în pod ale luptătorilor.

— Îi rupe junghietura gîtului, maică... a izbucnit mai mult pentru sine Floarea lui Ciocoiu.

Cîțiva bărbați, șezînd „turcește" pe un tăpșan, în apropiere, zîmbeau îngăduitori la temerile băbuțelor.

— Cum să-i rupă, mamă Floare? Așa ceva nu se întîmplă la sport și apoi, asta-i „demonstrație", să prindă și feciorii noștri dibăcia. Ehei! Am văzut eu la Craiova o luptă adevărată, în campionat. Știți, atunci cînd am fost la „consfătuire", încheie A. Stanciu întorcîndu-se spre ceilalți bărbați.

Perechea Marin Bădiță—Alex. Poșulescu „a ridicat în picioare" pe toți cei ce priveau. Salturi, șuruburi, treceri prin pod etc. Fără îndoială, mulți tineri din Vădăstrița s-au hotărît în dimineața aceasta să devină luptători.

Cinci minute, mai apoi, halterofili, luptători și gimnaști au adus pe brațe paralelele. Poate că, pentru prima oară au apărut aci pe tăpșanul din „Zăcătoare" paralelele, dar din ziua asta de Cuptor gimnastica la paralele va avea mulți prieteni credincioși la Vădăstrița. Bărbați, moșnegi, copii și neveste tinere asistau vrăjiți la uimitorul dans pe barele subțiri ale paralelelor, executat de gimnaste. Mariana Ștef, Venera Preduț și Despina Calopereanu sînt generoase. Fac risipă de efort și exerciții și intrînd în atmosferă le complică, adaugă, improvizează spre nespusa desfătare a tuturor celor ce privesc.

Gheorghe Păunescu este un pici de 13 ani, dar numai în cîteva secunde a devenit răsfățatul spectatorilor.

— E numai „suflet". Parcă n-are oase, dragă — exclamă admirativ învățătoarea Sabina Delcea.

— Are oase dar are și mult talent, completează asistenta medicală Tamara Talpă.

— Demonstrația aceasta face cît cinci ședințe cu consiliul asociației sportive — intervine în discuție Ion Pîrvan, președintele Sfatului popular comunal. Haltere, lupte, gimnastică — iată trei viitoare secții ale asociației din comuna noastră, care sînt convins că vor avea numeroși membri — continuă el.

Demonstrația sportivilor craioveni a luat sfîrșit dar orice încercare de a sta de vorbă cu ei este inutilă. În cîteva clipe au dispărut în masa tinerilor din comunele Vădăstrița, Vădastra, Obîrșia, Urzica... Fiecare are de răspuns la zeci de întrebări, de explicat zeci de „figuri"...

Oficialii: activiști, arbitri, cronometrori, scoreri au treburi pînă peste cap. Sportivii și echipele participante la întrecerile din cadrul „duminicii sportive" se grăbesc să ajungă la locurile de concurs. Spectatorii caută să-și recunoască favoriții, consătenii... Iar noi ne ascuțim creioanele, ne pregătim carnețelele și așteptăm...

O probă neprevăzută în program

Halterofilii și-au luat „recuzita" și s-au îndreptat cu ea undeva spre „peluza a doua", acolo unde se afla autocamionul ce o transportase de la Craiova. Aci, la umbra camionului, s-a desfășurat o probă neprevăzută în programul alcătuit de organizatori. Un concurs „ad-hoc" de haltere, în care de multe ori concurentul primea un sprijin... oportun din partea sportivilor craioveni.

N-au existat nici foi de concurs, nici arbitri, nici organizatori și sacizul era procurat prin fărîmițarea bulgărilor de pămînt. Ambiții însă și mai ales concurenți participanți au fost destui. Aci, de altfel, s-a mai verificat încă o dată valabilitatea proverbului după care, „pofta vine mîncînd". Iată cum s-au petrecut lucrurile.

Colectivistul Alex. Burăț care nu îndrăznise să dea curs invitației lui Virgil Andronescu, în fața consătenilor săi, a ocolit camionul și s-a apropiat nehotărît de haltera pe care o adusese I. Dumitrașcu. A cercetat-o din priviri un timp, și deodată, luînd parcă o decizie mare, i-a zis lui Dumitrașcu, întinzînd mîinile spre bară:

— Se poate?

— Cu plăcere, a fost răspunsul. Numai stai să mai scot două discuri. Acum are 60 de kilograme. Să fie de 50...

— Las-o, dom-le, așa! Un sac de 75 kg., pentru mine-i o jucărie. Și Alex. Burăț a smucit haltera. Prim parte a fost simplă, dar fixarea de supra capului i-a pus probleme c re-au... stîrnit rîsul celorlalți cole tiviști ce se adunaseră imediat s vadă pe „al lui Burăț umblînd drăcia".

Burăț a dat drumul jos halter și s-a întors înciudat spre asistenț

— Ce rîdeți, mă?! Stați să prin eu „figurile" astea și-o să vă trea pofta de rîs.

— Pînă atunci, lasă-mă pe mi — interveni Marin Popescu, care mult „ochise" haltera dar nu voi să facă el începutul. Și o ridică.

Credem că nu-i lipsit de inter să menționăm că Marin Popescu împlinit de curînd 41 de ani. E vîrstă.

— Mai pune un disc, tovărășele! ambiționă Alex. Burăț. Uite n Marine, eu o ridic la 55, încearcă matale dacă te ține cureaua.

Socoteala la kilogramele ridica n-am ținut-o, dar ne-am notat num rul participanților la primul concu de haltere disputat în Vădăstrița: 2

De altfel, încheind acest scurt „i termezzo halterofil" amintim cititor lor și împlinirea făgăduielii făcut mai înainte, cînd am vorbit de inv tația lui Virgil Andronescu.

Materiale redactate de
VASILE GRADINARU
și
VALENTIN PAUNESCU

● Baza sportivă pe care s-a a fost reamenajată de către tine care a premers întrecerilor. Ea de volei, o pistă de atletism, g time.

● Asociația sportivă „Partiz minici cultural-sportive, ființeaz Cei peste 300 de membri U.C.F.S ției, practică fotbalul, voleiul, oin

